۱۲ نقل و انتقال هیجان انگیز زمستانی در اروپا

در پنجره نقل و انتقالات ژانویه معمولاً به اندازه زمان نقل و انتقالات در تابستان، باشگاه ها اقدام به خروج پول و صرف هزینه برای خرید بازیکن نمی کنند اما پنجره نقل و انتقالاتی آینده می تواند شاهد برخی حرکات اساسی در بین باشگاه ها باشد.

با ورود تعدادی از بازیکنان مطرح به شش ماه پایانی قرارداد خود، ممکن است که باشگاههای آنها برای خروج رایگان آنها از تیم هایشان، راضی به فروش این بازیکنان شوند و یا اینکه این بازیکنان با رسیدن به ۶ ماه پایانی قرارداد خود، به دنبال مذاکره با تیم های جدیدی باشند. این مسئله، می تواند یک پنجره مهیج نقل و انتقالاتی در ژانویه باشد.

علاوه بر این، فوتبالیست های دیگری نیز هستند که به شدت به دنبال ترک تیم های خود هستند. از ستاره های ناآرام که به دنبال خروج سریع هستند تا بازیکنانی که تحت تأثیر قرار گرفته اند و اکنون توجه باشگاه های بزرگتر را به خود جلب کرده اند.

در زیر، ۱۲ نقل و انتقال شگفت انگیزی که ممکن است در ژانویه رخ دهد را مرور می کنیم:

۱- لیونل مسی: هیچ بازیکنی به اندازه فوق ستاره آرژانتینی بارسلونا، اخبار و شایعات نقل و انتقالاتی پیرامون او در ژانویه به وجود نخواهد آمد. مسی در پایان فصل گذشته قصد جدایی از بارسلونا را داشت اما بحث در مورد صحت بند خروج در قرارداد او وجود داشت. از آن زمان به بعد، بارسا نتوانسته است تا کاپیتان خود را متقاعد کند که قرارداد جدیدی را با این باشگاه امضا کند. شگفت آور خواهد بود اگر مسی در ژانویه بارسلونا را ترک کند، اما او آزاد خواهد بود که در مورد شرایط ویژه اش با سایر باشگاه ها صحبت کند. جایی که او می تواند به پایان خط با بارسلونا برسد.

مقصد بالقوه: منچسترسیتی و پاری سن ژرمن.

۲- پل پوگبا: گزینه نزدیک به مسی در شایعات نقل و انتقالات، مطمئنا هافبک فرانسوی منچستریونایتد خواهد بود. مینو رایولا مدیربرنامه او کاملاً این گفته را به زبان آورد که پوگبا از حضور در منچستر مأیوس است و او قصد دارد اولدترافورد را ترک کند و تحقق آن حرکت به نفع همه خواهد بود.

مقصد بالقوه: یوونتوس ، رئال مادرید ، PSG.

۳- داوید آلابا: به نظر می رسد مدافع اتریشی بایرن مونیخ پس از شکست در مذاکرات پیرامون یک قرارداد جدید، قصد دارد قهرمان بوندس لیگا را ترک کند. آلابا ۲۸ ساله که هم در پست مدافع چپ و هم در پست میانی فعالیت می کند در اوج دوران ورزشی خود به سر می برد و مطمئناً مورد توجه باشگاه های بزرگ اروپایی قرار خواهد گرفت. ممکن است در ژانویه او از بایرن جدا شود و یا در نهایت آلابا تیم بعدی خود را برای فصل آینده انتخاب کند.

مقصد بالقوه: منچستر یونایتد، بارسلونا، رئال مادرید، اینترمیلان و چلسی.

۴- ممفیس دپای: مهاجم هلندی لیون در آستانه پیوستن به بارسلونا در آخرین روزهای نقل و انتقالات تابستانی بود، اما در نهایت این انتقال رخ نداد. با ورود دپای به شش ماه آخر قراردادش، انتظار می رود بارسا علاقه خود را به او دوباره احیا کند و در ژانویه به دنبال یک معامله با قیمت پایین باشد.

مقصد بالقوه: بارسلونا.

۵- واینالدوم: در میان عجله لیورپول در یک سال گذشته برای تمدید قرارداد بازیکنان تیم اصلی، اما هافبک هلندی یک استثنا در این زمینه است. واینالدوم بازیکن اصلی قهرمان لیگ برتر است اما گفته می شود مذاکرات برای توافق بر سر قرارداد جدید، به دلیل تمایل وی برای عقد قراردادی چهار ساله بهم خورده است. این می تواند زمینه ساز ترک واینالدوم از آنفیلد در ژانویه فراهم کند یا حداقل او با باشگاه جدیدی به توافق برسد.

مقصد بالقوه: بارسلونا، اینترمیلان

۶- آنخل دی ماریا: هافبک تهاجمی آرژانتینی برای PSG اخیراً به دلیل از دست دادن فرم آمادگی خود، از این تیم کنار گذاشته شده است. همانطور که دی ماریا وارد شش ماه آخر قراردادش می شود، آینده او در جاهای دیگر نیز پیش بینی می شود. ظاهرا دو غول سری آ به این بازیکن علاقه مند هستند.

مقصد بالقوه: یوونتوس، اینترمیلان

۷- هاکان چالهان اوغلو: گفته می شود که میلان بیش از پیش بابت عدم تمدید قرارداد هافبک ترک خود نگران است چرا که قرارداد این بازیکن در تابستان به پایان می رسد. یک باشگاه لیگ برتری وجود دارد که طبق گزارشات آماده عقد قرارداد با این بازیکن است.

مقصد بالقوه: منچستر یونایتد.

۸- کریستین اریکسن: انتقال «رویایی» هافبک طراح دانمارکی به اینترمیلان به سرعت به یک کابوس تبدیل شده است و اگر اتفاق خاصی رخ ندهد، اریکسن در ژانویه جوزپه مه آتزا را ترک خواهد کرد. حدس و گمان های زیادی در مورد مقصد بعدی اریکسن وجود دارد که بیشتر آن بازگشت به لیگ برتر است.

مقصد بالقوه: منچستر یونایتد، آرسنال.

۹- فیلیپ کوتینیو: می شود که باشگاه بارسلونا در شرایط مالی ناامید کننده ای قرار دارد و مشتاق کاهش ضرر و فروش کوتینیو در ژانویه است. با این وجود علاقه مندان به این بازیکن، با توجه به دستمزد بالای او، ممکن است مانع از این انتقال شود. البته هنوز هم برخی از باشگاه ها به دنبال جذب او هستند.

مقصد بالقوه: آرسنال، یوونتوس.

۱۰- مسوت اوزیل: در حالی که آرسنال به روند فاجعه بار خود در لیگ برتر ادامه می دهد، بازیساز آلمانی این تیم بیکار در خانه نشسته و از لیست این تیم در لیگ برتر حذف شده است. امسال، یک فصل فاجعه بار برای بازیکنان و باشگاه آرسنال بوده است. میکل آرتتا می تواند در ژانویه به عضویت مجدد اوزیل در آرسنال امیدوار باشد اما مدیران این تیم ترجیح می دهند پردرآمدترین بازیکن آرسنال را بفروشند. البته که گفتن این کار راحت تر از انجام آن است.

مقصد بالقوه: فنرباغچه.

۱۱- دله آلی: هافبک انگلیسی تاتنهام به دلیل از دست دادن فرم ایده آلش، تأثیر خود در تاتنهام را در این فصل از دست داده است و شایعات پیرامون او همچنان ادامه دارد که وی می تواند در ژانویه این باشگاه لیگ برتری را ترک کند. به نظر می رسد در این مرحله فروش قرضی با گزینه خرید بیشتر به کار تیم های خواهان او بیاید.

مقصد بالقوه: اورتون ، PSG.

۱۲- سامی خدیرا: هافبک کهنه کار آلمانی در این فصل مدت زمان بسیار کمی در ترکیب یوونتوس به میدان رفت و با فسخ قراردادش، گزارش ها حاکی از انتقال غافلگیرانه او به لیگ برتر دارد و دیدار دوباره با یک مدیر سابق ممکن است در ژانویه اتفاق بیفتد.

مقصد بالقوه: اورتون.

بی اعتنایی بزرگ زلاتان به لئو مسی و رونالدو

زلاتان هنوز و در سن ۳۹ سالگی عملکرد فوق العاده ای در ترکیب میلان داشته و درخشش او این تیم را بعد از یک دهه به مدعی اول فتح اسکودتو در این فصل بدل کرده است. هنوز مشخص نیست زلاتان بعد از خداحافظی آیا به عرصه مربیگری روی خواهد آورد یا خیر، اما او ابراز علاقه کرده چنین بازیکنانی را رهبری کند. جالب است نامی از لیونل مسی و کریستیانو رونالدو در تیم رویایی زلاتان وجود ندارد.

زلاتان گفت: «من یازده نفر را یا برای قدرت شان یا بر اساس علاقه خودم انتخاب می کنم. جانلوئیجی بوفون دروازه بان است، من با او در یوونتوس بازی کردم. آن تیم ویژه ای بود و من خاطرات بسیار خوبی دارم. در آن مقطع من بازیکنی جوانی بودم و همه با من به شکلی رفتار می کردند که من اکنون در میلان با بازیکنان جوان رفتار می کنم. آنها چیزهای زیادی برای آموختن به من داشتند.

ماکسول دفاع چپ خواهد بود و او یکی از دوستان من است. الساندرو نستا و فابیو کاناوارو در قلب خط دفاع قرار خواهند داشت. فابیو دیوانه بود و او با اسکوتر خود مرا به ناپل می برد. من جوان بوده و تجربه ای نداشتم. او و لیلیان تورام قدرت فراوانی داشتند و دوست دارم حالا نیز کنار آنها بازی کنم.

مایکون مدافع راست تیم من است. وقتی او راهی اینتر شد، آنقدر که در ادامه ثابت کرد خوب به نظر نمی رسید. سپس پاول ندود مرد شماره یک خط میانی است. او بیش از دیگران باعث پیشرفتم شد و وقتی او را دیدم فهمیدم تلاشم کافی نیست. ندود مانند یک ماشین همیشه در حال تمرین کردن بود. پاتریک ویرا و ژاوی را برای وسط زمین انتخاب می کنم، دو قهرمان.

آن تیم بارسلونا تیم قدرتمندی بود، شرایطم در شش ماه اول فوق العاده بود، اما بعد از آن به دلیل حضور سرمربی احساس خوبی نداشتم. انتخاب بازیکنان حمله هجومی است؛ زین الدین زیدان، هافبک تهاجمی، رونالدو و دیه گو مارادونا در خط حمله. مارادونا بهترین بازیکن تاریخ و بهتر از من است. من می توانم مربی این تیم شوم، چه کسی می داند ، شاید بتوانم روزی واقعا مربی شدم.

درست است که من زیاد دعوا می کنم، اما این کار باعث می شود احساس زنده بودن کنم. اولین دعوا و مبارزه من من با خودم بود، تا بفهمم من کیستم و چه می خواهم. تنها دشمن واقعی ام خودم بودم. وقتی مقابل خودم پیروز شدم، شروع به پرواز کردم.

من جوان بودم که خودم را به چالش می کشیدم و متوجه شدم که می توانم آنچه را که می خواهم انجام دهم. وقتی تصمیم گرفتم به مرد شماره یک دنیا تبدیل شوم تقریبا ۱۳ یا ۱۴ ساله بودم. من خیلی اعتماد به نفس داشتم، زیرا همه مخالف من بودند. در برابر همه تنها بودم و هیچ کس به من اعتقاد نداشت. در حقیقت فقط یک حسرت دارم، اینکه نتوانستم محمد علی کلی را ملاقات کنم، زیرا او برایم الهام بخش بود. محمد علی مرد شماره یک بود و کارهای بزرگی انجام داد.

حسود نیستم و هرگز به کسی حسادت نکرده ام. بازیکنانی که چشم آبی بودند بیش از من در اردوی مالمو مورد استقبال قرار گرفته و همیشه پیش از من انتخاب می شدند. البته دلخور می شدم، زیرا نگرش دیگری داشتم و به نظرم این رفتارها عجیب بود، زیرا هنوز دنیا را نمی شناختم.

از نظر من همه یکسان هستیم: بلوند یا تیره. در ادامه تحقیق در مورد تاریخ انجام داده و دریافتم که خارجی ها هرگز موفق نبوده اند. این باعث شد حتی بیشتر تلاش کرده تا ثابت کنم که بهتر از آنها هستم. اگر کسی به من حسادت می کند، امیدوارم که حس را به شجاعت و قدرت تبدیل کند تا آنچه را که می خواهد انجام دهند.

برای رفتن به تمرین مجبور بودم هفت کیلومتر را طی کنم. پول خرید دوچرخه را نداشتم، بنابراین اگر یکی در خیابان پیدا می کردم، آن را برداشته و کارم را می کردم و دوباره دوچرخه طرف را سر جایش می گذاشتم.

اما یک بار دوچرخه یکی از مربیان تیم مالمو را دزدیدم. من بعد

از تمرین خسته بودم و مجبور شدم به خانه برگردم. البته بعد از سه روز دوچرخه را پس داده و آن وقت بود که داستان دوچرخه های قرضی را برایش نقل کردم. من به او گفتم آقا، من دوچرخه شما را فقط قرض گرفته بودم.

البته یک بار هم با دوستانم یک ماشین را دزدیدیم که البته این دیگر از نیاز نبود و ما فقط به دنبال هیجان و ترشح ادرنالین بودیم. البته این بار کار خیلی زشتی مرتکب شده بودیم. وقتی برادرم سرطان خون گرفت و در سن ۴۰ سالگی فوت کرد، فهمیدم زندگی به سرعت تمام می شود شما باید احساس خوبی داشته و از خود لذت ببرید، اینگونه حسرتی نخواهید داشت.

پیروز شدن در فوتبال مانند مواد مخدر برای من است. توضیحش دشوار است، اما وقتی در زمین هستم باید برنده شوم، به هر قیمتی، اما همیشه. من بیش از حد میل به برنده شدن دارم، خیلی زیاد. شاید این مسئله نیز توسط تیم قابل درک باشد، مانند تساوی با پارما. من در تمام باشگاه هایی که بازی کرده ام برنده شده ام، اما قطعا مقطع امسال با میلان بهترین و سخت ترین چالش در زندگی حرفه ای ام است. اگر قهرمان شدیم این زیباترین پیروزی و بهترین موفقیتی است که داشته ام.»

۱۰ دلیلی که اتلتیکو می تواند قهرمان لالیگا شود

«بازی به بازی» جمله دیگو پابلو سیمئونه بود زمانی که اتلتیکومادرید را به عنوان یکی از شانس‌های اصلی قهرمانی در لالیگا عنوان کردند. سرمربی آرژانتینی در ادامه تاکید کرد که هنوز ۲۵ هفته باقی مانده است. کاملا مشخص است سرمربی اتلتیکو می‌خواهد فشار را از روی تیمش بردارد اما بدون شک دلایلی وجود دارد تا باور کرد احتمال قهرمانی وجود دارد و خاطره ۲۰۱۴ تکرار خواهد شد.

گلزنی

آمار گلزنی اتلتیکو نسبت به فصل گذشته دو برابر شده است. این تیم در ۱۳ هفته ۲۶ گل به ثمر رسانده و با میانگین دو گل در هفته کاملا بهتر از سال قبل عمل کرده است. هم‌چنین روخی بلانکو نشان داده است وابسته به گلزنان خود نیست. اگر لوییس سوارس اشتباه کند مدافعی هم‌چون ارموسو ظاهر می‌شود یا مارکوس یورنته هافبک تا پیروزی را برابر رئال سوسیداد رقم بزنند.

خط دفاعی منسجم

با دریافت تنها پنج گل در ۱۳ بازی، یان اوبلاک در مسیر پنجمین سامورا (جایزه بهترین دروازه‌بان فصل لالیگا) قرار گرفته است. دروازه‌بان اسلوونیایی در دیدار مقابل رئال سوسیداد کاملا محو شده بود اما او در خیلی از بازی‌ها مهارهای تعیین کننده‌ای داشته است. خط دفاعی به این استحکام کمک می کند، با این حال دفاع کردن برای همه است. مهاجم‌ها پرس را شروع می‌کنند و بازیکنان خط میانی حریفان را خفه می‌کنند و به همین خاطر حتی موقعیت‌سازی پیش نمی‌آید. یک دیوار صعب العبور حتی برای تیم های تهاجمی همچون رئال سوسیداد است.

ذخیره‌های کارآمد

با وجود آسیب دیدگی خوسه خیمنس و ژائو فلیکس، دو رهبر تیم، سیمئونه از بازیکنانی همچون سائول، کندوگبیا، کاستا و لودی استفاده کرد. همچنین در نیمکت بازیکنانی همچون ویتولو و توریرا را در اختیار داشت. استعداد بالا در نیمکت موجب می شود زمانی که شرایط بد پیش می رود ذخیره ها به تیم کمک کنند و همه چیز را به نفع خود پیش ببرند. همچنین می توانند در دقایق پایانی بازی تعیین کننده باشند.

وابسته نبودن به هیچ بازیکنی

اتلتیکو بدون سوارس، بارسا را شکست داد و بدون فلیکس از سد رئال سوسیداد عبور کرد. این دو بازی بهترین مثال هستند تا نشان دهند روخی بلانکو به هیچ یک از ستاره های خود وابسته نیست. شاید اوبلاک و کوکه تنها بازیکنانی هستن که جایگزینی ندارند. بقیه جانشینانی دارند که می توانند مانند آن‌ها خوب کار کنند یا شاید هم بهتر عمل کنند. این یک ارزش اضافی در فصل طولانی محسوب می‌شود.

دو چاقو در کناره‌ها

یورنته و کاراسکو به چاقوی تهاجمی تیم تبدیل شده‌اند. دو بازیکنان خطر ساز ظاهر می‌شوند، دفاع حریف را از هم باز می‌کنند و نتیجه را تعیین می کنند. هم‌چنین توانایی ضد حمله دارند. به خاطر تاثیرشان در حمله‌ها دو بازیکن حیاتی برای تیم به حساب می‌آیند، هم‌چنین در خط دفاعی هم چنین ویژگی را دارند. دو بازیکن اساسی برای سیمئونه هستند.

باور به توانایی‌های‌شان

این اتلتیکو به توانایی‌هایش اعتماد دارد. زمانی که بازی مساوی است به دنبال پیروزی است و هنگامی که آن را به دست می‌آورد می‌خواهد گل دوم را هم به ثمر برساند. تیم بر این باور است می تواند فصلش باشد و جام قهرمانی را بالای سر ببرد. قرمز و سفیدپوشان در بدترین لحظات خود را نشان داده اند که می توانند برخیزند، مانند کسب

دو پیروزی پیاپی پس از شکست در داربی مادرید.

برتری جسمانی

در خیلی از بازی‌ها اتلتیکو در نیمه دوم و به خصوص دقایق پایانی قدرت خود را نشان داده است. برتری فیزیکی خیلی از بازیکنانش در این زمینه تعیین کننده بودند. در رابطه با یورنته این موضوع کاملا آشکار است اما او تنها بازیکنی نیست که از لحاظ جسمانی در وضعیت خیلی خوبی به سر می برد و می تواند با این ویژگی برتر از بازیکنان حریف باشد.

تشنه‌تر از همه

روخی بلانکو از میان تیم‌های حاضر در لالیگا تشنه از تر همه است. مادرید و بارسا همه عناوین را فتح کردند اما اتلتیکو از سال ۲۰۱۴ نه در لالیگا و نه لیگ قهرمانان جامی را بالای سر برده است. اوبلاک که کاپیتان تیم است هرگز قهرمانی در این دو رقابت بزرگ را تجربه نکرده است.

گروه متحد

زمانی که مشکلی وجود دارد مانند واکنش بازیکنان به تعویض ها صحبت از رختکن می شود، به گروه متحدی مربوط است که هیچکس بالاتر از دیگری نیست و نه حتی آن‌هایی که ستاره محسوب می‌شوند. سوارس با وجود افتخارات زیادی که کسب کرده و کوکه به عنوان یک بازیکن قدیمی تیم هم برتری نسبت به دیگر بازیکنان ندارند. در چنین شرایطی اگر همه چیز خوب پیش برود مشکلی به وجود نمی آید.

سیمئونه

او کلید اصلی است و رهبر گروه به حساب می‌آید. مردی که به تازگی رکورد ۳۰۰ پیروزی با اتلتیکو را به نام خود ثبت کرد هویت این تیم را عوض کرد تا برای کسب همه عناوین بجنگد. همانطور که مارکا اعلام کرده قرار است قرارداد سرمربی آرژانتینی که تا سال ۲۰۲۲ است تمدید شود. سیمئونه اکنون در مسیر فتح دوباره لالیگا قرار دارد.

اخبار

مشکلات بزرگ توخل درPSG در سه پرده

باشگاه پاری‌سن‌ژرمن روز پنج‌شنبه به شکل ناگهانی توماس توخل سرمربی آلمانی خود را بعد از دو سال و نیم حضور روی نیمکت تیم پاریسی اخراج کرد. اما مهم‌ترین فراز و فرودهای دوران دو سال و نیمه حضور او در پاریس چه بود؟

از منچستر تا لیسبون؛ اختلاف فاحش در نتایج

توماس توخل در این دو سال و نیم با اتفاقات ریز و درشتی مواجه شد و فراز و فرودهای شدیدی در کارش داشت. از شکست تحقیرآمیز مقابل تیم ب منچستریونایتد در لیگ قهرمانان ۲۰۱۹ تا رسیدن به فینال این رقابت‌ها در تابستان گذشته. آن هم بعد از یک فصل درخشان که PSG موفق شد همه جام‌های فرانسه را فتح کند. توخل در دوران حضور در پاریس روی‌هم‌رفته ۶ جام قهرمانی بدست آورد. او در این مدت ۲۲۷ بازی به عنوان سرمربی روی نیمکت نشست که از آنها ۱۹۶ پیروزی، ۱۱ تساوی و ۲۰ شکست بدست آورد. توخل از نظر درصد پیروزی اما نتوانست بهترین مربی PSG باشد چرا که مربی پیش از او اونای امری موفق شده بود ۷۶٫۳ درصد بازی‌هایش را پیروز شود و این درصد برای توخل ۷۵٫۶ درصد بود. توخل امسال در لیگ قهرمانان نتوانست در گروه خود رتبه اول را بدست بیاورد. در لیگ یک هم پاریس تا اینجا مقابل سه حریف اصلی خود موناکو، لیون و لیل شکست خورده و بعد از ۱۷ هفته در رتبه سوم جدول ایستاده. در این شکی نیست که توخل اگر سال گذشته موفق می‌شود بایرن مونیخ را در فینال لیگ قهرمانان شکست بدهد وضعیت کاملا متفاوتی پیدا می‌کرد. موفقیت بزرگی که در آخرین لحظه از دستان او فرار کرد.

مشکلات در رختکن

توخل بعد از مدتی مربی‌گری در ماینتس و دورتموند به تیمی آمد که پر از ستاره‌های بزرگ و نامدار بود. این اولین تجربه او از سر و کار داشتن با ستاره‌هایی در این ابعاد بود. توخل اما خیلی زود توانست اعتماد رختکن را جلب کند و به خصوص با ستاره‌های اهل آمریکای جنوبی رابطه خوبی پیدا کرد. از آن پس در زمین شاهد تیمی متحد بودیم، ستاره‌هایی که برای یک نقشه و برنامه منسجم تلاش می‌کردند. چیزی که در دوران اونای امری جای خالی‌اش در PSG احساس می‌شد. اما به نظر می‌رسد تلاش توخل برای مدیریت رختکن بر اساس رفاقت و خوش‌رفتاری با بازیکنان بعد از مدتی باعث شده بود اتوریته او در این تیم تضعیف شود. از جمله مهم‌ترین اتفاقاتی که می‌تواند نشانه‌ای از این تفسیر شود می‌توان به تنشهای او با کیلیان امباپه اشاره کرد. مهم‌ترین درگیری او با امباپه زمانی رخ داد که ستاره فراسنوی در بازی با لوریان وقتی توسط توخل تعویض شد از بیرون رفتن از زمین دلخور بود و به نظر می‌آید حاضر نیست از دستور سرمربی تمکین کند.

دردسر با مصدومیت‌های متعدد

پاری‌سن‌ژرمن از ابتدای این فصل با مشکل مصدومیت مواجه بوده و این برای توخل دردسری بزرگ بود. در اینکه در دوران پساکرونا مصدومیت روندی صعودی داشته شکی نیست ولی درصد مصدومیت‌ها در پاریس بیشتر از وضعیت نرمال بود. توخل در مواجهه با سوال یک خبرنگار که برای حل این مشکل چه باید کرد با صراحتی کم نظیر گفت: «برای تغییر این روند چکار باید کرد؟ نمی‌دانم. فقط می‌توانم اطمینان بدهم که برای حل مشکل هر کاری بتوانیم خواهیم کرد.» تفاوت درصد مصدومین پاری‌سن‌ژرمن با مصدومین دیگر تیم‌های بزرگ اروپایی باعث شده برخی کارشناسان تکنیک‌های کادر فنی و کادر پزشکی باشگاه را زیر سوال ببرند. جواب دقیق این سوال زمانی مشخص می‌شود که چند هفته از روی کار آمدن سرمربی جدید PSG بگذرد تا معلوم شود آیا مقصر اصلی در تعدد مصدومین پاری‌سن‌ژرمن، توماس توخل و کادر فنی‌اش بوده یا اپیدمی کرونا؟

بعد از اعلام ناگهانی اخراج توماس توخل، گزارش‌های متعددی درباره جانشینان احتمالی او در رسانه‌های مختلف منتشر شده. اما به نظر می‌رسد اکثر رسانه‌ها شانس پوچتینو را برای جانشینی توخل در PSG بیشتر از سایر گزینه‌ها می‌دانند. اسکای اسپورتز مدعی شد مذاکرات بین پوچتینو و PSG حالا به مراحل پایانی رسیده و به نظر می‌رسد توافق نهایی بین دو طرف نزدیک باشد. اسکای به نقل از خبرنگاران خود در اسکای آلمان و ایتالیا این خبر را تایید کرده و احتمال اعلام نام پوچه به عنوان سرمربی جدید PSG را بسیار بالا دانست. اسکای می‌گوید مذاکرات دو طرف از مدتی پیش شروع شده بود و حالا به مراحل پایانی رسیده. تنها مرحله باقی مانده از مذاکرات به گفته اسکای حالا تنها موافقت پایانی درباره جزئیات شرایط دو طرف برای شروع همکاری است.

چه بر سر «کریستیانو رونالدوهای جدید» آمد؟

در ورزش دنیا و علی الخصوص در فوتبال مرسوم است که برچسب «... جدید» به بازیکنان زده شود. در حقیقت هواداران همیشه دوست دارند که وقتی بازیکنان جوان را می بینند، آنها را با ستارگان محبوبشان مقایسه کنند. جوان های مستعد در گذشته با مارادونا، پله و ... مقایسه می شدند و حالا با کریستیانو رونالدو و مسی مقایسه میش وند. خیلی از این استعدادها اما نمی توانند انتظارات را برآورده کنند.

خیلی از این بازیکنان مسیری کوتاه تر از حد انتظارات را دارند و نمی توانند مسیری که برایشان پیش بینی شده را طی کنند. در سالهای اخیر برخی از بازیکنان از نظر سبک بازی لقب «کریستیانو رونالدوی جدید» را داشتند اما توفیقی نداشتند. برخی از این موارد را مرور می کنیم:

خسه رودریگز (متولد اسپانیا، ۲۷ ساله): محصول آکادمی رئال مادرید تکنیک و سرعت بسیار بالایی داشت و درخشش او در آکادمی رئال مادرید باعث شده بود تا خیلی ها از او تعریف کنند. خسه در سال ۲۰۱۴ گفته بود که می خواهد تا چهار سال دیگر توپ طلا را ببرد اما در سالهای اخیر سیری کاملا نزولی داشته است. در روزهایی که در مسیر پیدا کردن جایگاه خود در رئال مادرید بود، با مصدومیتی شدید مواجه شد و بعد از آن مسیر نزولی برایش آزاد شد. در تابستان ۲۰۱۶ راهی پی اس جی شد اما در پاریس موفق نبود و بعد از آن نیز در لاس پالماس، استوک سیتی، بتیس و اسپورتینگ پرتغال ناکام ماند. در حال حاضر بدون تیم است و باید در زمستان برای خود مشتری پیدا کند.

ژلسون مارتینز (متولد کیپ ورد با تابعیت پرتغالی، ۲۵ ساله): او مثل رونالدو اهل آکادمی اسپورتینگ است. سرعتی ، تکنیکی و دریبل زن است و در شروع فوتبالش به نظر می رسید که قرار است رونالدوی جدید باشد. پرتغالی ها می گفتند که بهترین جانشین برای فوق ستاره پرتغالی است. به گفته رکورد، خود سی آر سون نیز به این بازیکن علاقه داشت. از لیسبون راهی اتلتیکو مادرید شد اما هرگز انتظارا ترا برآورده نکرد. بعد از آن راهی موناکو شد و در این تیم شرایط بهتری پیدا کرد اما همچنان فاصله زیادی تا نزدیک شدن به کریستیانو رونالدو دارد.

فدریکو ماچدا (متولد ایتالیا، ۲۹ ساله): در سال ۲۰۰۹ و در زمانی که یونایتد به دنبال جانشین رونالدو می گشت، بازیکنی از آکادمی این تیم نامش را سر زبان ها انداخته بود: فدریکو ماچدا. این بازیکن ۱۷ ساله در دو بازی یونایتد مقابل ساندرلند و استون ویلا درخشید و شش امتیاز کلیدی را به شیاطین سرخ داد. سبک بازی او بیشتر شبیه برباتوف بود تا رونالدو اما ان روزها در اولدترافورد همه به دنبال اسطوره سازی بودند و به همین خاطر بقب رونالدوی جدید برایش اعلام شد. این بازیکن اما موفق نبود و پس از حضور قرضی در چندین تیم مختلف در سال ۲۰۱۴ از یونایتد جدا شد. در سری بی ایتالیا موفق نبود و در فصل ۱۹-۲۰۱۸ بالاخره در یونان کمی به خودش آمد و در تیم پاناتینایکوس خوش درخشید. آلیپیو دوارته برندائو (متولد برزیل، ۲۸ ساله): رئال مادرید خرید این بازیکن را در سال ۲۰۰۸ نهایی کرد. در سن ۱۶ سالگی این بازیکن برزیلی به نظر می رسید که یکی از آینده دارترین بازیکنان فوتبال دنیا باشد و به تیم رزروهای رئال ملحق شد. او جوان ترین بازیکن تاریخ تیم رزروهای رئال مادرید بود. این مهاجم برزیلی - پرتغالی از نظر سبک بازی شبیه رونالدو نازاریو بود اما برخی با توجه به این که تقریبا همزمان با کریستیانو به رئال ملحق شد ، لقب «کریستیانو رونالدوی جدید» را برایش انتخاب کردند. به علت مصدومیت و بدشانسی در رئال موفق نبود و به بنفیکا رفت. بعد از آن در لیگ های قبرس و یونان بازی کرد و در نهایت به اسپانیا برگشت. وی در حال حاضر در تیم تومبنسه در لیگ دسته سه برزیل بازی می کند.

مسی برود، چه کسی جایگزین او خواهد شد؟

قرارداد لیونل مسی در انتهای فصل به پایان خواهد رسید و هنوز خبری از تمدید نیست و او می‌تواند از ژانویه مذاکراتش را با سایر باشگاه‌ها آغاز کند و همین باعث نگرانی هواداران این تیم شده است.

بازیکن ۳۳ ساله در تابستان اعلام کرد که خواهان جدایی از بارسلوناست. استعفای جوزپ ماریا بارتومئو باعث شد که بسیاری از هواداران امیدوار شوند که او در این تیم ماندگار شود اما هنوز خبری از تمدید قرارداد این بازیکن نیست. مدیرعامل جدید با ایده‌های درست می‌تواند مسی را متقاعد کند که در این تیم بماند اما تکلیف مدیرعامل این تیم نیز هنوز مشخص نیست. با این حال عملکرد تیم رونالد کومان تا به این جای کار عملکرد امیدوار کننده‌ای نداشته که بارسلونا بتواند در این فصل عنوان قهرمانی را از آن خود کند. بنابراین اگر مسی تصمیم به جدایی بگیرد چه کسی جانشین او خواهد شد؟ در این مطلب بازیکنانی که چنین شانسی دارند مورد بررسی قرار خواهند گرفت.

لائوتارو مارتینز: تلاش بارسلونا برای جذب مهاجم اینتر حتی پیش از آن که مسی خواهان جدایی شود نیز مطرح شده بود. مهاجمی پویا با پتانسیل بالا که می‌تواند ارزش بالایی را به ترکیب تیم بارسا در غیاب مسی اضافه کند. بازیکن تیم ملی آرژانتین تا تابستان ۲۰۲۳ با اینتر قرارداد دارد. اینتر در طول تابستان علاقه‌ای به فروش بازیکن ۲۳ ساله خود با قیمت پایین نداشت. به محض این که لائوتارو به پایان قراردادش نزدیک شود بارسا برای جذب او اقدام خواهد کرد.

نیمار: این بازیکن یکی از مشخص‌ترین گزینه‌هاست و همیشه صحبت درباره بازگشت او به نوکمپ وجود داشته است. تنها شانس این بازیکن برزیلی برای بازگشت به باشگاه سابق خود در حال حاضر دیدار در دادگاه یا لیگ قهرمانان است. شرایط مالی بارسلونا بدین معناست که این قرارداد در حال حاضر ممکن نیست. با این حال شرایط ممکن است تغییر کند. امیلی روسارد، یکی از نامزدهای ریاست باشگاه بارسلونا، پیش از این از علاقه نیمار به بازگشت به این تیم خبر داده بود اما مدعی شده بود که تنها حالت انجام این کار پایان قرارداد او در پاریس است. از قرارداد فعلی او با پی اس جی فقط ۱۸ ماه باقی مانده اما مدیران این تیم خواهان تمدید قرارداد فوق ستاره خود هستند.

محمد صلاح: اگر مشکلات مالی بارسلونا را در نظر نگیرید، مهاجم مصری بهترین گزینه از نظر دلایل ورزشی برای پر کردن جای لیونل مسی در ترکیب بارسلوناست. صلاح در ۲۸ سالگی در دوران اوج خود قرار داد و در فصول اخیر ثابت کرده که یکی از بهترین مهاجمان اروپاست. اخیرا نیز صحبت‌هایی درباره عدم رضایت این بازیکن از حضور در لیورپول به گوش رسیده است. او در مصاحبه با روزنامه اسپانیایی آس اعلام کرد که احتمال انتقال به رئال مادرید یا بارسلونا را رد نخواهد کرد. صلاح نیز مانند مارتینز دو سال و نیم دیگر با لیورپول قرارداد دارد.